

Barbarsko klanje v Spaniji - Izseljevanje iz suhih krajev

Nobena stranka ne priznava svojim nasprotnikom. — Osumljence odpeljejo na pokopališče in jih tamkaj postreže. — Bombe pobile vojaštvo, zbrano v barakah. — Splošna podivjanost se je polastila tudi žensk.

Gibraltar. — Razmere, ki jih je izzvala sedanja civilna vojna na Španskem, postajajo od dneva do dneva bolj barbarske. Poboji se ne vrše samo na frontah; pravilno vzeto, je število žrtv, ki padejo v resničnih bojih razmeroma malo. Glavno klanje se vrši po mestih v ozadju. Na prav divjaški način se pobijajo in koljejo tamkaj politični nasprotniki, in to izvršujejo obe stranki, uporniška fašistična, kakor tudi vladna radikalna.

Mesta, katera so zasedena od vladnih čet, imajo vsak dan posebne vrste pogrebov: tisti, ki imajo biti pokonani, korakajo sami na pokopališče. Dogodki si sledijo v sledečem redu: Najprej se hiše tistih, ki so osumljeni, da simpatizirajo z uporniki, opleni in nato zažgo ter razdenejo do tal. Potem pa sledijo lastniki teh hiš. Te polovijo in odtirajo na pokopališča, kjer im brez procesa konča s strelom življenje civilna milica.

Taki prizori se odigravajo v večini mest, ki so še v vladnih rokah, zlasti pa tistih, ki so ogrožena od upornikov. Zlasti mesto Malaga stoji med temi v prvi vrsti. Enake grozovitosti pa se počenjajo tudi v mestih, zavzetih od upornikov. Tako so v Granadi uporniki določili, da bo za vsako bombo, ki jo vržejo vladne čete v mesto, ustreljenih pet oseb, ki so osumljene, da drže za vlado. Žrtve tudi tukaj vzamejo na pokopališče, da je pogreb bolj pri roki, toda toliko so ti obsojenci na boljmi, da jim ni treba hoditi tja. Z vojaško patroljo vred jih odpeljejo na truhlih na pokopališče, od tam pa se vrne samo trup in vojaška patrolja.

Kaka brezobzirnost vlada napram premagancem, se je moglo videti, ko so uporniki zavzeli mesto Badajoz, kar se je zgodilo pretekli petek zvečer. Po strahovitem boju po mestnih ulicah so se vladne čete umaknile v svoje barake, kjer so bili uporniki v veliki premoči. Tedaj pa so pričeli uporniški aeroplani z bombami obdelovati barake, v katerih je bilo vladno vojaštvo, in pokončili so vse do zadnjega moža.

Prizori divjaštva, ki se odigravajo v Spaniji, živo spominjajo na barbarizem, ki nam je znan iz časov francoske revolucije. Podivjanost se je tedaj splošno polastila ljudstva in ženske so z nasladi gledale, ko je silotina rezala glave: nič boljši ni zdaj v Spaniji. Ko so pred kratkim v Malagi postavili pred puške na pokopališču nekega obsojenca, je bilo med gledalci tudi število žensk, ki so po končani eksekuciji z nekim blaznim veseljem vzklikale: "Pa imajo oni zopet enega manj!"

ŠIRITE AMER. SLOVENC

IZMUČENI OD DELA

Rev. Coughlin in Townsend potrebujejo počitka.

Ustanavljanje tretje stranke menda res ni nikake šala, kajti propagatorji za njo, podlegajo boleznim drug za drugim. Kakor je bilo že včeraj poročano, je moral Father Coughlin nenadoma prenehati v sredi svojega govora, ker mu bolezen ni dopuščala nadaljevanja. Zdravniki se izražajo, da bo moral imeti popolen mir do dveh tednov. V ponedeljek pa je zgrabilo tudi drugega Lemkejevega pristaša, dr. Townsenda. Prispel je sem v Chicago preteklo nedeljo, enako bolan, in tudi zanj so zdravniki odredili več dni pokoja.

ADVOKAT SKOČIL V SMRT

Waukegan, Ill. — Z izletniškega parnika, ki je vozil iz Milwaukee v Chicago, je v nedeljo zvečer skočil v vodo in tamkaj utonil 32 letni advokat Chas. A. Pepper. Prišlo se je to na jezeru tri milje daleč od tukaj. Kakor neki očividec pripoveduje, se je Pepper izjavil napram skupini svojih prijateljev, da hoče iti plavat. Od prvega poizkusa so ga zadržali, toda pozneje je nepričakovano skočil preko ograje s krova v vodo. Poizkus rešitve je ostal brezuspešen in tudi njegovega trupla niso takoj našli.

UMOR ŽENSKO V HOTELU

Chicago, Ill. — Kot žrtev nasilnega umora so našli preteklo nedeljo v neki sobi v State hotelu na 553 So. State st. umorjeno 24 letno Mrs. Mary L. Trammel. Morilec se je prikradel skozi okno in je žensko pobil po glavi, jo zadel in oropal. To je že tretji podobni slučaj napada na ženske v tukajšnjih hotelih v zadnjih mesecih. Zločinca upajo izslediti, ker imajo njegove prstne odtiske, katere je zapustil na mestu zločina.

RAZPIS ZA NABAVO BOJNIH LADIJ

Washington, D. C. — To sredo otvori mornariško tajništvo rok za nabavo novih bojnih ladij, in sicer 12 rušilcev in šest podmornikov, s katerimi se namerava nadomestiti zastarele. Ponudbo lahko stavijo privatne družbe in sprejeta bo tista, ki bo stavila najugodnejše pogoje.

SPISAL GOVOR ZA SVOJ POGREB

San Jose, Cal. — V neki tukajšnji bolnici je v nedeljo podlegel posledicam avtomobilske nesreče profesor na nekem tukajšnjem kolegiju, Carl Holliday. Zanimivo je, da je mož že prei natančno spisal navodila za svoj pogreb, kakor tudi nagrobni govor.

NADALJNJA OBDOLEŽEVANJA

Sovjeti otvorijo obravnavo proti obtožencem.

Moskva, Rusija. — Sovjetski listi so zadnje polni obdolževanj in obsojanja tistih, ki so osumljeni, da so stali v zvezi z zaroto, pred kratkim odkrito. To sredo se otvori sodno zasliševanje proti dvema bivšima komunističnima voditeljema, Kamenevu in Zinovjevu, o katerih se trdi, da sta bila voditelja celega gibanja; z njima vred bo sedelo na zatožni klopi 14 drugih oseb. Obdolžba proti tem se glasi, da so že v letu 1934 sklepali zveze s fašisti iz Ukrajine, da bi to pokrajino s pomočjo Nemčije in Poljske odtrgali od Rusije.

IZ ZRAKA REGULAR AVTOMOBILSKI PROMET

Chicago, Ill. — Načelnik okrajne cestne policije, L. J. Laird, se je s sodnikom prometnega sodišča, Gutknechtom, preteklo nedeljo zopet vozil z aeroplanom nad chicško okolico, da iz zraza regulira avtomobilski promet. Stojil je to že enkrat prej, toda tedaj se mu poizkus ni posrečil, dočim se mu je to nedeljo obneslo. Koristilo pa je njegovo delo samo tistim avtomobilistom, ki imajo radio v svojih vozilih, kajti potem radio jim je dajal navodila, po katerih cestah naj vozijo, da se izognejo gneči kakoršna je navadno na križišču 26. ceste in Ogden ter Cicero ave. Poizkus se je baže tako posrečil, da ga bodo vsako nedeljo ponavljali in ga utegnejo uvesti tudi po drugih mestih.

VARNOSTNA PROPAGANDA

Washington, D. C. — Za ta petek je sklicana v tukajšnje mesto konferenca, na kateri se bo razpravljalo problem, kako omejiti avtomobilske nesreče. Konferenca je bila sklicana na pobudo tajnika Roperja in predsednika Roosevelta in ima tvoriti začetek propagande, da vse države sprejmejo enotne zakone za varnost.

RAZCEPLJENOST MED DELAVSKIMI UNIJAMI

Chicago, Ill. — Tukajšnji odsek delavske federacije je imel preteklo nedeljo vroče zborovanje. Debatiralo se je namreč o sporu med Lewisom in Greenom. Resolucija, da se vloži protest pri odboru federacije proti izključitvi Lewisove skupine, pa ni prodrla. Proti njej je bilo oddanih 81 glasov, za njo pa 60.

KRIŽEM SVETA

Madrid, Španija. — Zastopnik tukajšnjega angleškega poslanstva je imel v nedeljo govor pred tukaj bivajočimi Angleži, katerih je kakih 100, in jim naročal, naj se takoj izselijo. Poslušalci pa so se izrazili, da pridejo v Anglijo popolni reveži, ako to store.

Montevideo, Urugvaj. — Tukajšnje zunanje ministerstvo je apeliralo s posebno poslanico na vlade vseh ameriških držav, v kateri se priporoča, naj bi se podvzelo skupno prijateljsko posredovanje v Španiji, da se napravi konec civilni vojni tamkaj.

Šangaj, Kitajska. — V Suijvan provinci je prišlo zadnje dni do spopada med kitajskimi in mandžukvanskimi četami, med katerimi so tudi Japonci in Mongoli. Bitka je morala biti ljuta, sklepajoč iz števila mrtvih in ranjenih, ki so jih pripeljali iz kraja spopada.

KORUPCIJA OBSTOJALA PRED TISOČLETJI

Philadelphia, Pa. — Graft in korupcija v javnih službah niste produkt samo sedanjih modernih časov, marveč ste obstojala že pred tremi do štirimi tisočletji. To se more razbrati iz raznih starodavnih tablic, ki so jih našle staroslovne ekspedicije v Orientu in so klinopise na njih prestavili v angleščino. Tako se vidi iz teh tablic, da je bil že pred Mojzesovim časom župan mesta Nuzi v Mezopotamiji obtožen z bando pristašev cele vrste zločinov, kakor podkupovanja, ponesverjenja in ugrabitve.

ŠIRITE AMER. SLOVENC

NAPOVEDUJE DOLGO SUŠO

Proučevalec podnebja prporoča, da se iz suhih krajev izseli kakih 60.000 kmetijskih družin.

Washington, D. C. — Za suhe planjave, ki so bile letos najbolj prizadete od suše, nima znani izvedenec v proučevanju podnebja, dr. C. W. Thornthwaite, nikakih razveseljivih poročil, in edino njegovo priporočilo je, naj se kmetijskih družin izselijo.

Njegovo poročilo je bilo objavljeno od univerze v Pennsylvaniji in se nanaša na kraj, od Montane proti jugu do Texasa. Profesor pravi, da je v 65 odstotkih teh suhih pokrajin veter odnesel rodovitno prst in je vsako obdelovanje brezupno, ako ne bo vlada z obširnimi programom spravila nazaj odneseno prst.

Dalje trdi profesor, da se more na podlagi prejšnjih rekordov sklepati, da bo sedanja suša trajala celih 20 let, in da zato brzokone ne bo druge rešitve, kakor izselitev kmetijskih družin s te zemlje. Tako bi se moralo izseliti iz Montane nad 12.000 družin, enako število tudi iz Texasa, iz No. Dakote pa nad 7.000. Izselitev v večjem obsegu se priporoča tudi iz So. Dakote, Nebraske, Kansasa, Oklahome, Wyominga in Colorada. Skupno se svetuje izselitev v druge kraje skoraj 60.000 družinam.

DUHOVNIK IZGNAL DEKLE IZ CERKVE

Babylon, N. Y. — Na prav drastičen način je pokazal župnik tukajšnje cerkve sv. Jožefa, Rev. James Smith, svojo nevoljo nad pomanjkljivo moderno žensko nošo. Kakor se je v nedeljo sam izrazil, je bil v soboto zvečer prisiljen, dejansko vrči iz cerkve neko mlado dekle, ki je prišla tja z nagim hrbtom, češ, da je s svojo nedostojno obleko onečastila hišo božjo. Izvlekel jo je iz klopi, na kar je dekle prostovoljno nadaljevala pot iz cerkve, drugače bi jo bil vlekel prav čez prag, kakor je povdaril.

Iz Jugoslavije.

Morilni plini v zagorskem rudniku zopet zahtevali svoje žrtve. Omamljeni od plinov so obležali trije rudarji od katerih so dva rešili, tretji je pa mrtev. — Še druge razne novice iz domovine.

Zopet žrtve v rudniku v Podovi pri Račah javno tombolo, pa je prišlo do nesreče.

Zagorje, 29. julija. — Stari pregovor, da rudar vedno nosi mrtvaško srajco, se je žal zopet enkrat pokazal v svoji grozoti. Rudarji, ki delajo ta mesec 12. štihov, so zaradi tako skrčenega delovnega časa navezani na večjo storitev, da bi vsaj v delovnih dneh kolikor več zaslužili. Ob takem prizadevanju je pač jasno, da premalo pazijo na svojo varnost. In prav to pomanjkanje pozornosti je povzročilo današnjo tragedijo, ki je ugrabila življenje mlademu branitelju družine.

Davi so se podali v kotredeški rov na delo: Alojz Gasior, Jože Krečan in Ivan Strmljan. Vidno veselje, da po treh dneh počitka lahko spet primejo — ali kakor sami pravijo — zgrabijo za delo, so se v zadovoljnih pomenkih podali in jašek. Ko so prišli vanj, so takoj opazili, da je malo zrak in Krečan je svetloval, naj odprejo ventil, da se bo zrak zgoštil. Alojz Gasior je nato odvrnil: "Saj menda ne bo tako hudo!" — Po teh besedah je sam stopil prvi naprej. Krečan in Strmljan sta opazila, da se je zgrudil. Brez pomisleka je skočil Krečan za njim — in že se je tudi sam onesvetil.

Strmljan je seveda uvidel nevarnost in je začel na ves glas klicati na pomoč Dukičevega delavca Antona Grabnarja. Ker pa je vedel, da je vsaka minuta dragocena, junaški tovariš ni okleval, marveč se je lotil reševanja obeh tovarišev. Seveda pa tudi njemu usoda ni bila bolj milostna. Čim je pristopil k nezavestnim tovarišema, je plin tudi njega porušil. Delavec Anton Grabnar je medtem alarmiral ostale tovariše, ki so hiteli na pomoč in posrečilo se jim je spraviti vse tri nezavestne iz rova, nakar so jih hitro spravili do zbirališča pod kotredeško pisarno. Obenem je že bil zdravnik poklican na pomoč. Precej naglo se mu je posrečilo rešiti Krečana in Strmljana in ju obuditi iz nezavesti. Žal pa se je zaman trudil z Alojzem Gasiorjem. Siromak je ležal negiben in zdravnik je po dolgem trudu moral ugotoviti, da mu ni rešitve.

Pretrsljiv je bil prizor, ko je prihitela Gasiorjeva žena z vsemi štirimi otroki. Drgetajoča od strahu za usodo svojega moža je obupana stala pred zbirališčem. Nenadno so se odprla vrata — in Gasiorja so prinesli mrtvega venkaj. Zaihtela je obupana žena, z njo štirje otroci, orosile so se oči tudi vsem ostalim; Gasiorja so še prenesli v kopalnico, kjer so ga okopali, nato pa je ubogi mož moral na ramenih svojih tovarišev nastopiti poslednjo pot do doma, ves čas spremljan od ihtenja svojih dragih.

Nenavadna nesreča V nedeljo 26. julija so imeli prihitela Gasiorjeva žena z vsemi štirimi otroki. Drgetajoča od strahu za usodo svojega moža je obupana stala pred zbirališčem. Nenadno so se odprla vrata — in Gasiorja so prinesli mrtvega venkaj. Zaihtela je obupana žena, z njo štirje otroci, orosile so se oči tudi vsem ostalim; Gasiorja so še prenesli v kopalnico, kjer so ga okopali, nato pa je ubogi mož moral na ramenih svojih tovarišev nastopiti poslednjo pot do doma, ves čas spremljan od ihtenja svojih dragih.

Gorelo je Na Dravskem polju je ogenj uničil stanovanjsko poslopje in skedenj posestnika Antona Kmeteca. Oboje je bilo leseno in s slamo krito. Zgorela je tudi večja količina sena in gospodarsko orodje. Sreča, da so bili gasilci pri roki in so obvarovali, da se ogenj ni razširil na sosedna poslopja.

Lukusna ladja Nahlin, na kateri preživlja angleški kralj Edvard svoje počitnice ob dal-matinski obali. Ladja ga je čakala v Šibeniku, kamor je prispel kralj z vlakom in ga je tamkaj pozdravila množica kakih 20.000 oseb.

AMERIKANSKI SLOVENEČ

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1892.

The first and the oldest Slovene newspaper in America.
Established 1892.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holiday.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Na naslov Jugoslavije

V jugoslovanski vladi sedijo sedaj pametni in širokogrudni možje. Odkar je padla vlada, ki sta jo vodila Jevtić in Živković, je Jugoslavija ena tistih redkih evropskih držav, ki ima prav demokratično vlado. Jugoslavija je pravi raj napram državam, ki jih je zajel fašizem, da ne omenimo tistih, ki jih je zajel komunizem. Res je tako. In to je naši lepi domovini le v kredit.

In baš zato, ker smatramo da sedanja širokogrudna jugoslovanska vlada je dostopna zdravim in pametnim nasvetom želimo sugestirati, da naj za izseljence omili zakon o vojaškem službovanju.

Jugoslovanski zakon o vojaškem službovanju določa, da so tudi sinovi jugoslovanskih izseljencev, rojeni v tujini, podvrženi vojaški službi. Na podlagi tega zakona, je že več tu v Ameriki rojenih mladeničev, ko so o prilikah šli na obisk v domovino svojih očetov, bili enostavno v starem kraju prijati in uvrščeni v vojaško službo. Koliko sitnosti je bilo potem, predno so se take osebe oprostile, si vsak lahko predstavlja. Zato tudi marsikateri v Ameriki rojeni slovenski fant, ki bi šel zelo rad pogledat deželo svojih staršev — prav radi tega ne gre, ker na podlagi trdega vojaškega zakona predvideva težke neprilike in težave.

Jugoslovanska vlada zakon o vojaškem službovanju za take slučaje, to je za sinove jugoslovanskih izseljencev, rojenih v Ameriki, prav lahko omili. Na tak način bi na tisoče in tisoče v Ameriki rojenih slovenskih mladeničev in mladih mož letno obiskovalo domovino svojih očetov in mater.

Pa saj kakih posebnih privilegijev ne prosimo! Ampak vsaj to jim naj stara domovina da in dovoli — kar nudi in dovoljuje vsem tujezemskim turistom na jugoslovanskih tleh. Da bodo svobodno lahko prišli, pa tudi svobodno lahko odšli, kot svobodni Amerikanci.

Ali prosimo preveč!

Kaj praviš Ti na to, mati Domovina?

Morda zdaj ---?

Naš list je že pred kakimi desetimi leti, ko se je nahajala v Ameriki jugoslovanska medparlamentarna delegacija naglasil potrebo, da bi ne bilo več kakor san o pravici in pošteno, da bi po konzularnih uradih, kakor tudi v poslaniškem uradu v Ameriki imela Jugoslavija nastavljenosti tudi slovenske uradnike.

Razloga, zakaj take želje in prošnje naletijo vedno na gluha ušesa, ne vemo. Je pa gotovo, da mora biti gotovi vzrok zato, ker drugače bi se gotovo ta nedostatek popravil.

Potreba slovenskih uradnikov v jugoslovanskih konzularnih uradih, kakor tudi v poslaniškem uradu samem, je vsekakor nujna. Koliko naših ljudi je, ki težko doume, kar se jim v srbo-hrvaščini pojasnuje. To je eno. Drugo pa je, da Slovenci menda ja tudi kot državnotvorni del Jugoslavije zaslužijo vsaj toliko priznanja, da bi se jih upoštevalo v takih zadevah. Na vsak način bratstvo med Slovenci, Srbi in Hrvati naj ne bo samo na jeziki, papirju in ob raznih formalnostih, marveč tudi pri skupni mizi.

Po našem mnenju je to zadeva, o kateri bi morali spregovoriti vsi naši časopisi. Morda bi se ušesa, katerim ta glas velja — le odprla!

Valuta in denar

O vrednosti ameriškega dolarja smo že večkrat mnogo pisali. Do nastopa Rooseveltove administracije je veljal dolar 41% več kakor zdaj. Vrednost dolarja se je merila tedaj po vrednosti zlata, ker je dolar temeljil na zlati podlagi. Tedaj je veljala unča zlata \$20.79. — Odkar pa je vlada proglasila kontrolo nad zlatom in ukinila zlato podlago dolarju, ter uvedla delno inflacijo radi gotovih potreb, je cena dolarja poskočila za 41% in velja danes okrog \$34.85.

Zlato se tehta in čeni po posebnem določilu. Ena unča zlata (prahu) vsebuje 437½ zlatih zrn ali drobcev. Se-

danji dolar je vreden nekako nekaj nad 14 zlatih zrn (grains).

Odkar dolar ne temelji več na zlati podlagi imamo takozvani blagovni dolar. Ker se pa vsemu blagu cene stalno menjajo, zato tudi dolar nima vedno enake stalne kupne moči. Danes kupiš za dolar več — jutri morda manj.

Denar je čudna reč. Je sredstvo, s katerim se plačuje in krije izmenjavanje raznega blaga in dela. Denar ima silno moč, ker vse kupi in plača, da si sam na sebi ni nič drugega — kakor košček papirja, ali košček rude.

Nekaj - ki marsikje nimajo

Ni je lepše in bolj priljubljene stvari na svetu, kot je svoboda in demokracija. Združene države so bile dose-daj še vedno v tem oziru prva dežela na svetu. Tu se človek še vedno lahko svobodno giblje in ga ne zalezujejo razni tajni in uniformirani biriči, kakor to delajo v raznih evropskih državah.

Resnično, svoboda in demokracija sta kakor biser, katere bi mi vsi, ki jo živimo v tej deželi morali bolj spoštovati, kakor jih.

Tu v Ameriki še vedno vsak lahko svobodno piše in kritizira vse, od vaškega pometača, pa gori do najvišjega urada v deželi. Ne tako v Evropi. Zakaj ne? Tiste širke in prijetne svobode, kakor jo imamo tu — tam nimajo.

Odlični gost stare domovine je ob neki priliki dejal: "Vso to obširno zemljo sem prepotoval in prevozil, pa me do danes še niti en sam javni organ ni vprašal, kdo sem, od kje in kaj sem. Doma pa človek komaj stopi izza domačega plota, pa ga že policaji in žandarji sprašujejo po legitimaciji."

Koliko resnice je v teh besedah. Mi, ki to zlato svobodo vedno uživamo, jo res ne znamo ceniti dovolj. Treba je, da pridejo drugi in nam povedo, kaj imamo tu in kaj drugje nimajo.

Resnično, Amerika je v tem oziru še vedno obljubljena božja dežela!

PISEMCE Z DEŽELE

P. Aleksander

Willard, Wis.

8.

Pri Janezu Pernichu sem se oglašil. Našem bivšem Čikažanu. Ves sam je, svojo ženo je v Chicago poslal. Po kaj? Na oddih. Pamet Janez. V Chicago na oddih? Kaj si na glavo padel. V Chicago, ta razbeljeni kotel. Mi na Willard, Willardčani pa v Chicago.

Ne rečem, le veliko Willardčank pošljite v Chicago, da bo naša šentštefanska fara rasla. Fantje naši si zbirajo Poljakinje in čez vse tuje plotove svoje svoje glave, le mnogo Willardskih rož v Chicago, da bo kaj domačega blaga pri naših hišah.

Ampak na oddih iz Willarda v Chicago. Janez, edino izgovor, da bi žena rada sestrice videla, ki kuha in gospodinja in komandira našemu Albinu, formanu A. Slovenca, drži, vsi drugi so jabolvi.

Janez kako je kaj? Odkar teh naših bivših Janezov ni več v Chicago, tudi ni več pravega življenja na odru, mu pravim. Ja, to so bili časi.

Pravi Janez, da se mu je Chicago zamerila, ker mi sedem mesecev ni hotela dati dela. Se-

dem mesecev. Kaj bodo pa drugi naši čikaški Janezi rekli, premnogi že štiri leta dela nimajo. Naš Janez Pernich je bil toliko pameten, da jo je preje pobrisal na farne, kjer sedaj lepo bišico ima, dobro ženko, dva otročka. In je gospodar 80 akerske farne.

Vem, da bi marsikateri drugi še tako napravil, če bi bil mogel. Toda Janez Pernich je dobil Willardčanko. Ta mu je morda zbudila skomine po lastni kinetiški domačiji. Janez zahvali Boga, da si jo dobil. Da bi te še mnogim drugim našim Janezom "pamet zmešale" in jih zbrihtale. Tukaj na Willardu je še za sto in sto prostora.

Glej ga, fajmoštra neumnega. V eni sapi hoče naraščaja za Chicago, obenem pa navdušuje ljudi za Willard.

Pa me imejte za neumnega. Če pa Janeza Pernicha poslušas, mi boš pa prav dal. "Točave so od začetka, toda po letih truda in boja, da si pa le sam svoj gospod."

In še pravi Janez, da ne pogreša nič čikaškega življenja, tudi ne dramatikov, ker imajo vsega tega tudi tukaj v Willardu dovolj. Slišim, da je Janez eden vnetih dramatikarjev tukaj v okolišu.

Čudil sem se, da ti stari možaki blizu 50 in 60 prevzemajo vloge. Brezovičev oče, Gosarjev, Peruškov. Stare korenine. Poleg svojega naporega dela najdejo še čas za te reči. Kar v žakelj jih bom pobasal in v Chicago prinesel. Morda nam oni lahko dajo malo več veselja za dramatik.

Hodil sem s Peruškom, ko je svojim igravcem plačeval. Vsak je dobil po dolar, dva. O, morda je to tista skrivnost. Bo treba tudi v Chicagi vpeljati. Vidiš, pa si še "lepe denarce" praven prisluzijo. Saj pravim. Biznes je biznes.

Pri Janezu Pernichu sem se zaklel, da bom tudi to zapisal med svoje vrstice. In to je ležalo že dolgo na mojem srcu in na srcu duhovnikov, ki so tukaj službovali.

Blizu 70 deklet in morda 30 fantov je iz Willarda v Chicago, pa jih čikaški fajmošter komaj deset pozna. Mislim, da bi bilo na mestu, da naši očjeje in naše matere willardske položijo svojim otrokom na srce, da se vendar seznanijo z domačo faro in domačimi ljudmi tam v Chicago.

Srečal sem jih dokaj tukaj po hišah. Dežale so mi, saj pridemo k vam. Pa še naša imena imate v knjigi.

Deset let sem že v Chicagi. Dobro poznam vse naše po licu in glasu, willardska lica in willardski glasovi so mi neznani.

Ce je vse drugo lepo in veselo v Willardu, to je pa žalostno. Pa brez zamere.

Tako je tožil Father Novak. Tako je tožil Father Marj. Tako toži Father Trinko.

Enako tožim jaz. Ali je to preklcana lastnost naše mladine, da se tako malo zanima za svoje ustanove, ali so krivi starši, ki jim pobude ne dajo.

Vse cerkvice slovenske po Ameriki so NAŠE cerkve.

KAKO JE MED ROJAKI V KANSAS

Mullberry, Kans.

Večkrat vidim v listu opomin, da bi naj bil vsaki teden po en dopis iz naselbine v Amerikanskem Slovincu, pa si pri tem mislim, kaj je neki vzrok, da se iz Kansasa nič ne sliši. Morebiti zato, ker se re moremo pohvaliti, pritoževati se pa tudi ne maramo. Vseeno sem se namenila, da napišem nekaj in poročam čitateljem tega lista, kako se kaj imamo.

Najprej se vam moram potožiti, kar vam je menda že znano, da nas pritiska silna suša kot nas je par let nazaj. Po vrtovih se je že zdavnej vse posušilo. Kuruza je dolgo časa kljubovala, toda sedaj se je morala tudi ona ukloniti in je suha. Tako, letos v Kansasu ne bo kuruze. Pričakujemo in želimo dežja, da bi nam shladil ozračje in da bi dobili zopet vode, katere silno primanjkuje, da si jo moramo deliti. Včasih stopim k sosedu, da si jo izposodim. — Da, takko daleč je že, da si ljudje celo vodo izposojujejo, za kavo skuhati. — Včasih pa pride sosed k meni. Kupiti jo moramo, vodo, in tako vemo, kolko božji dar je.

Kar se dela tiče je različno. Parne lopate obratujejo po pet dni v tednu. Tistim, ki naredijo svoje ure, še ne gre prelabo; se že nekako preživi, četudi je draginja. Reli-fni delavci so na boljsem kot ostali, zlasti pa kod ta ubogi majnar v globokem rovu pod zemljo, ki je zares pravi trpin. Dela komaj po štiri, največ po pet dni na vsakih 14 dni, pa je treba z zaslužkom plačevati družva in živet. Da, živeti je tudi treba, to je pa težko s tako malim zaslužkom. — Ni še dolgo, ko sem bila pri neki družini in se mi je žena potožila: — Oh, nič ne vem, kaj bi za večerjo. Otroci bi radi jedli, pa ne vem, kaj bom skuhalo, ko nimam ničesar na vrtu, denarja pa tudi ne. — Stopile sve skupaj in napisale nekaj "recept" kako se naredi dobra juha. Ta recept bom tukaj zapisala, morda bo še katera segla po njem. — Vzemi eno sladko papriko, debelo kot oreh in eno zeljnatno glavo kot jabolko, kar je še v vrtu ostalo; par krompirjev — paradižnika ni treba, ker ga na vrtu ne najdeš, da bi ga kupila je pa predrag. Na to nalij kaki galon vode, pa imaš juho za pet do šest otrok, pa še za moža in ženo. — Ha! mar ni to imenitno!?

Dasi nas še vedno trapi ta depresija, vendar še nismo izgubili vsega upanja na izboljšanje, ker gotovo je, da tako ne more za vedno ostati. Saj ne če dobimo še za naprej našega predsednika Roosevelta, ki je moder mož. Po tem lahko to spoznamo, ker poskušaj nekaj narediti in pomagati tudi delavcem in revnem ljudstvu. Če je pa res nekaj takih, da mislijo, da gre vsa stvar izboljšanja prepočasi naprej, pa naj taki malo premislijo in pogledajo nazaj v Hooverjeve čase, ko se banke pokale in se je trgal ves "biznes" ter se pogrezal. Da, tedaj je šlo bolj hitro, ko je šlo navzdol. Voz, ki se z vsemi štirimi kolesi pogrezne v močvirje, ga ni lahko ven izvleči in je treba popotrpjenja. Do sedaj lahko rečemo, da je vsaj eno kolo že iz močvirja in se je začelo premikati. Zato bi svetovala vsem volilec in volilkam, da v jeseni, ko bodo volitve za predsednika, da oddaste glas za sedanjega, predsednika Franklin D. Roosevelta.

Well, mesec oktober ni več daleč. Zato mi prihaja na misel, ko smo pred par leti imeli meseca oktobra sveti misijon v Frontenac, Kansas, katerega je vodil č. g. p. Odilo Hajnske. Bilo je res lušno. Prepevali smo kot na kakem božjem potu v stari domovini. Zato želimo, da bi č. g. se kdaj prišel med svoje rojake v Ameriko.

Kar se tiče veselja, tukaj v Kansasu, niso tako pogoste, kakor berem o drugih slovenskih naselbinah po Ameriki. Vendar se včasih sliši od tu ali tam, da imajo kake prireditve, dasi jaz ne vem nič kaj takega povedati, ker jih ne obiskujem. Včasih že kar

sama sebe vprašam, zakaj pa vendar ti stara Micika ne greš na zabavo, ko si tako rada vesela in si včasih zapela. Pa mi po tihem nekaj odgovori: Stara in bolehana si, pa denarja nimaš. Pa je zares tako. Pogledajte; tri cente sem plačala od tega pisma in mi je ostalo še dva centa. Se najboljše je, da neham tudi pisati, da mi ne bo še papirja zmanjkalo. Pa tudi bojim se, da g. urednik izgubi potrpljenje z menoj. Zato pa vse skupaj lepo pozdravim, vse cenjenim bralce in bralke teza lista.

Marv Terlip

SUŠA, VROČINA IN POŽARI V MINNESOTI

Hibbing, Minn.

Ker je moja naročnina potekla, vam pošiljam kar za celo leto. — Rada bi napisala kaj novic od tukaj, pa nimam časa in ne črnika, ker se je zares posušilo, v mestu pa zadnji čas nisem bila. Letos je tukaj zares strašna vročina. Celi mesec julij smo imeli nad sto deset stopinj vročine. Ne ravno vsaki dan, pa vendar mnogokrat. Sedaj je tudi še vroče, čeravno se bližamo že drugi polovici avgusta.

Dežja pa nismo dobili že odkar smo posadili, da se je prav vse posušilo. Tudi krompirja ne bomo imeli letos.

Druga strašna nesreča ki je zadela letos Minnesoto, je strašni ogenj. Vse naokolu gasijo. Deset tisoč fantov ki so pri CCC neprenehoma gasijo. Poleg teh je v dimu in mnogi farmarji so tudi pogoreli. Na radio se drugega ne sliši, kot to, da neprenehoma kličejo može in fante, da pridejo gasiti požare. Če kdo namerava v Minnesoto, naj si zapomni, da so razuh enega, vsa pota zaprta radi požarov, le en kot je odprt od Dulutha na Hibbing. Samo en ogenj, gasi nad 300 mož, pa ne morejo ničesar pomagati. Na tisoče ljudi gasi, pa je vse zaman. — Je silna vročina, dežja pa od nikoder. Tudi moj sin je pri CCC, zato me silno skrbi, da bi se ne opekal, ker se je že veliko ljudi opeklo. Vsi od 18. leta naprej morajo gasiti in dobi po 20c na uro, delajo pa po deset ur. — Bo menda kar sveta konec, ko so prišli tako slabi časi nad nas.

Sprejmite pozdrave in želim veliko novih naročnikov in želim veliko novih naročnikov in predplačnikov.

Angela Mlakar

DR. F. PAULICH

ZOBOZDRAVNIK

2125 So. 52nd Avenue

(poleg Douglas Elevator)

CICERO, ILL.

Tel. Cicero 610

PAINFUL TEETH

URE: vsaki dan izvzemši

srede od 9 a. m. do 8 p. m. — Ob nedeljah po dogovoru.

TARZAN IN OGNJENI BOGOVI

(95)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

SVOJI K SVOJIM!

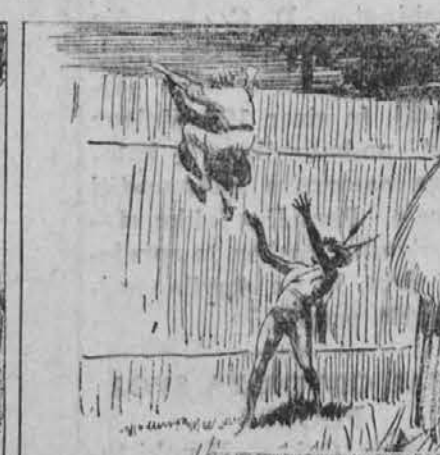
Slovenska katoliška društva in slovenski trgovci in obrtniki, naročite svoje tiskovine vedno od slovenske tiskarne "Am. Slovinci".

Trije rabijo so Jerry Jonesa kmalu premagali in ga trdo zvezali ter ga zavlekli k dekletu Lady Beth in Arbeli ter tako vse tri skupno vlekli proti žarečemu stebri smrti. Žalostno je Jerry Jones pogledoval na Lady Beth. "Obžalujem, da se mi ni posrečilo, sedaj nam preti smrt vsem trem!"

... Ta noč je bila nevarna tudi za dva druga člana te zagonetne drame, ki se je odigravala na afriških tleh tam v džungli, daleč od civiliziranega sveta. — Ko je Tarzan reševal Tommyja in prišel z njim že do plota, je opazil dva stražnika v bližini, katere sta na veliko srečo trdno spala.

Ko se je Tarzan prepričal da brez skrbi gresta mimo, sta se potihno splazila v drugi konec naselja in tam je Tarzan prijel Tommyja ter ga zagnal proti vrhu ograje, katere se je zgrabil z obema rokama in splezal na drugo stran. Tarzan, vaje plezanja, je bil hitro za njim na drugi strani.

Končno sta bila oba izven nevarnosti in tedaj je Tommy omenil Tarzana, da bi začela iskati dr. Jonesa. "Kaj sedaj?" je vprašal Tarzan. "Seveda," odgovori Tommy, "jaz se bojim zanj." Tarzan je prikal in tako sta se odpravila oba na pot, da poiščeta izgubljenega geologa dr. Jerry Jonesa.

USODNA ŽENA

Ivan Slivnik.

V njenih besedah je bila rahla porednost, ki ga je iznenadila še bolj. Naglo, kakor da samemu sebi ne zaupa več, se je umaknil skozi vrata. In ko je dospel v svojo sobo ter se vrgel na posteljo, ga je vendarle zmogla nemoška slabost, in razjokal se je — razjokal kakor otrok, ki je zablodil v temi in ne more več najti prave poti.

Ali je bil ta jok posledica vina? Ali so mar dobrotne in pristrčne Romanine besede prodrle v njegovo zakrknjeno deško dušo? On sam ni vedel, kaj ga je tako vznemirilo. Vedel je le, da je žalosten na smrt...

4. POGLAVJE.

Romana je imela drugo dopoldne v tovarni s prokuristom Hojarjem dolg razgovor v svojem zasebnem kontorju. Hojar ji je poročal o velikih in važnih kupčijskih zaključkih, katerih se je zelo razveselila. Smehljaje mu je pokazala mesečne račune, ki jih je bila sklenila prejšnji večer. Uspeh je bil tako vesel in ugoden, da sta si morala oba čestitati.

Hojar je bil fin, simpatičen mož. Oblačil se je vedno z natančno skrbjo in njegovo vedenje je bilo vselej izbrano. Romani je bil vdan od srca, kakor nekdanji njenemu očetu. O svojem pokojnem šefu je pravil mnogokrat: "Edina njegova napaka je bila ta, da je bil predober."

Danes je rekel Romani smehljaje: "Zdaj gospodična Severjeva, smo hvala Bogu na konju."

Nasmehnila se je in sklonila glavo. "Da, gospod Hojar, hvala Bogu; oba si lahko oddahneva. Mnogo sva se trudila in potila, preden sva spravila Severjevo tvrdo mimo vseh nevarnih krnic. Hvala vam srčna, da ste mi bili tako zvest pomočnik."

To rekši je podala Hojarju roko. Stari gospod pa je zmajal z glavo.

"Brez vas, gospodična Severjeva, bi bil ves trud zaman. Da niste priskočili s svojim imetjem, bi bila trdka že davno v razvalinah. Le vaši glavni in vaši neumorni delavnosti se je zahvaliti, da imamo zdaj spet prosto polje pred seboj. Da bo treba čakati še nekaj let, preden bo uspevala tovarna spet tako, kakor v svojih najboljših časih, se pač razume. Za zdaj se vam potemtakem ne obeta Bog ve kaj, več dohodka nego doslej: na vseh koncih in krajih je treba še vtikati v podjetje! Varčnost in previdnost morata ostati v bodoče prva zapoved. Če vam povem samo, da ne bi postali preveč radodarni napram gospe mačehi."

Romana se je nasmehnila. "Ne, ne, Hojar, ne bojte se tega. Tudi v tem pogledu leži vse najhujše že za menoj. Moja mačeha se počasi vdaja v neizogibnost. Sicer daje še vedno duška svojemu ogorčenju nad menoj, toda vobče se očividno ne počuti slabo v teh pametnejših razmerah. Saj ji ne manjka prav ničesar! In končno tudi ve, da se mora zadovoljiti z vsotami, katere sem ji določila, enkrat za vselej. Tako utegne vendarle še kaj ostati od mojega dohodka. Janko pojde študirati in mora imeti svojo mesečnino.

In če se Beatrika poroči, dobi kajpak tudi doto od mene."

"A kdaj začnete misliti nase?"

Romana je pobesila oči. "Saj imam vse, kar potrebujem. Držati hočem obljubo, ki sem jo dala svojemu očetu. In v to, da obvarujem mačeho stiske in pomanjkanja, spada seveda tudi, da preskrbim njena otroka."

"Vem, da se ne date spraviti s te velikodušne poti. Vaš oče lahko počiva mirno. Bolje od Vas tudi on ne bi mogel skrbeti za svojo ženo. Ali vendar bi se morali brigati zase vsaj malce bolj."

Romane je pretegnila svoje mlade ude. Oči so se ji zasvetile.

"Ali menite, da ni moj najboljši delež zavest, da verno izpolnjujem očetovo oporočo?"

"Gotovo! Toda hvaležnosti se zato ne morete nadejati."

Resnobno ga je pomerila z očmi.

"Upam, da me ne cenite tako malo in ne mislite, da se potegujem za hvalo. Kar oddam, mi narekuje srce; to je vse moje zadovoljstvo."

Hojar je globoko zasopel.

"Res Vas mora človek občudovati, gospodična Romana."

Po tem razgovoru sta šla zopet vsak na svoje delo. Romana je podpisala tekoča pisma, obhodila nato kontorej in delavnice ter se prepričala povsod, da je vse, kakor mora biti.

Točno ob enih je stal pred vhodom tovarne avtomobil, da je odpeljal Romano domov h kosilu. Tako je bilo danes tudi. Dospevši domov je naglo uredila svojo obleko in krenila nato v obednico. Mačeha in Beatrika sta že čakali. Po snočji veselici sta se bili dami obilno naspali; nato sta se peljali na izprehod, oglasili se v par znanih hišah in tam opravili svoje današnje posle.

Zdaj sta sedeli Romani nasproti in se seveda nista mogli premagati, da je ne bi pikali z raznimi majhnimi hudobijami in strupenimi opazkami. Ko so prinesli juho, je prišel tudi Janko. Pravkar se je bil vrnil iz gimnazije. Pozdravil je dame in sedel na svoje mesto za mizo. Zdel se je blede in utrujen. Očividno je imel mačka po snočnem šampanju.

Romaninih oči se ogibal in se vedel sploh, kakor bi bil čisto pozabil snočnji razgovor. Tudi Romana ga ni omenila niti z besedico. Toda enkrat je prestregla čuden, vprašujoč pogled iz fantovih oči, in ta pogled ji je pričal, da pomni prav dobro, kaj sta govorila.

S pečenko vred so prinesli gospe Sibili brzojavko. Odprla jo je in vzkliknila v radosti.

"Kakšno novico si dobila mama?" je radovedno vprašala Beatrika.

Mati se je živahno vzravnila.

"Brzojavka je od strica Viktorja, otroka."

"Od strica Viktorja?" je prašal Janko, osuplo.

"Da, od njega. Z Dunaja."

"Mislim sem, da je stric Viktor nekje v Indiji ali na Japonskem?" Zdaj se je vrnil in se mudi že nekaj dni na Dunaju."

(Dalje)

(Nadaljevanje s 3. str.)

bo dolgočasno in da bo prijetnejše. Zato vam priporočam, da se zberete v velikem številu. Zagotavljam vas, da ne bo nobenemu žal, kateri se bo tega državnega piknika udeležil. Vstopnina na piknik v parku je samo 10c, kar pač menda vsakdo zmore. Vstopnico pa mora vsak kupiti poprej, ker tam vstopnic ne bodo prodajali. Kdor torej misli iti, naj si preskrbi vstopnico. Vstopnico lahko dobi pri spodaj podpisani. Kupiti jo morate vsaj do petka zvečer ali pa najkasneje do sobote zjutraj. Lahko pa tudi dobite vstopnico pri JOE BLATNIKU, ki jih tudi prodaja. — Pozdrav vsem članom in članicam tega društva in mladinskega oddelka.

Rozi Lesar,
503 Moffat St.

ZSZ ENGLISH SECTION

STATE WIDE PICNIC

Denver, Colo.

Everything is in readiness for the State Wide Picnic which will be held at Elitch's Gardens on Sunday, August 23rd; final arrangements have been made and a very large crowd is expected according to the ticket sale.

The picnic will start at 10 A. M. and those desiring can come early and enjoy an all day outing at the beautiful gardens, one of show places of Denver. The program itself will commence at 11 A. M. with a softball game between the United Comrades and Young Democrats; at 3 o'clock there will be several short speeches by several prominent members of our organization and after the speaking the sport activities will commence, there are to be 11 events and prizes will be given to the winners and runner-up in each event and at 5:30 P. M. a softball game will be played by the United Comrades of Denver and the Pueblo Boosters of Pueblo.

The committee has been informed that Mr. John Germ of Pueblo will be at picnic with his accordion and give several selections on the accordion and also give a few songs and probably we can all join in group singing to the tune of his accordion and sing the old home songs of our old country, those of you who know Mr. Germ know what a treat it is to have him play and sing.

For those of you who want to bring your lunches may do so as there are picnic tables in the park. For those who do not bring their lunches the committee has arranged with the management of the La Fonda Pomar section of the Gardens to serve lunches, sandwiches beer and other refreshments and these will be sold at a very nominal cost by the members of the committee. The activities of the picnic will be conducted from this section of the Gardens.

Now for a few words about Elitch's Gardens, there are attractions of all sorts for both old and young, rides of all sorts, too numerous to mention, for those who care to dance Elitch's has the reputation of having one of the finest dance hall's in the West and it always has one of the leading orchestras in the country playing there. For those of you who enjoy baseball, there will be a double-header baseball game played by the Elitch league; the theater is still open for the summer and for those that want to see a good play it is a good place to see one, as for the Garden's itself it has one of the finest flower displays that can be seen anywhere.

For those of you who haven't got tickets yet you can get them from your Lodge secretary anywhere in the State, for those in the city you can get them from your local secretary or any member of the committee or members of the Association, but be sure and procure your tickets

and use them at the gate instead of paying the admission price at the gate as we do not get any commission on any paid gate admission, we get the commission only on those tickets that we have and are selling that come through the gate. Come One, Come All and have a good time and renew old acquaintances at the Sate Wide Picnic at Elitch's Gardens.

Committee

THREE STAR LODGE NO. 33, WSA.

Chicago, Ill.

Our last meeting was, as I am very proud to say, very well attended and conducted. A meeting of this type does give the presiding officers an added inspiration in conducting the meetings and makes their work more of a pleasure than ever before. This large attendance was no doubt produced because of the fact that there were several things of utmost importance to be discussed. These things were whether or not the meetings should be conducted in the English language and as to what name shall be given to our lodge in the future.

As to the name of the lodge, we all agreed that the name should be one that would be fitting to and would attract the younger generation. Keeping that in mind, we unanimously passed upon and approved of the new name of the lodge which was the THREE STAR LODGE. I believe this name will be very appropriate considering our plans for the future. We also unanimously decided that our future meetings will be conducted in the English language.

In order that the vacancy left by the late Dan Radovich be filled, we have nominated amongst the other candidates proposed brother Mike Popovich, secretary of lodge No. 36. At this meeting we initiated two more new members, thus still keeping in step with our past record in our drive for more members.

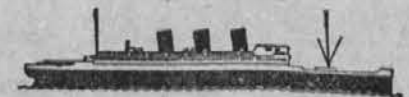
After the meeting we consumed more of that amber fluid, much to the satisfaction of all. I never knew that a 1/4 barrel can hold so much beer. We were tempted several times to lift up the barrel and see if there was another one beneath it. However it was finally all consumed, as you could expect it would be and was an excellent ending to a wonderful meeting.

Faternally yours,

Leo Jurjovec, Pres.

P. S. In our next issue there will be a picture of the Three Star Lodge baseball team. Please watch for it.

Are your children insured in the WSA? If not, do not delay till tomorrow, as it might be too late. Children who will join into the Juvenile Dept. of the WSA before July 31st are free from paying any assessments for the first two months!

Potnikom v stari kraj nudimo sledečo skupno potovanja:
1. avg.—CHAMPLAIN na Havre
12. avg.—QUEEN MARY na Cherbourg
15. avg.—VULCANIA na Trst
19. avg.—NORMANDIE na Havre
2. sept.—NORMANDIE na Havre
Lahko pa potujete na vsakem drugem parniku in ob vsakem drugem času. Mi zastopamo vse važnejše linije. Pišite po naš vozni red parnikov in cene kart.

Sorodnike iz starega kraja je sedaj v gotovih slučajih nekoliko lažje dobiti. Pojasnite nam svoj slučaj, pa Vam bomo odgovorili kaj se da storiti.

Cene denarnih pošiljatev
Za \$ 2.55—100 Din—Za \$ 5.00—100 hr
Za 5.00—200 Din—Za 17.40—200 hr
Za 7.20—300 Din—Za 26.00—300 hr
Za 11.70—500 Din—Za 43.00—500 hr
Za 23.00—1000 Din—Za 82.80—1000 hr
Za 45.00—2000 Din—Za 164.00—2000 hr

Pošiljamo tudi v dolarjih
Vsa pisma in druge pošiljke naslopite na:

Leo Zakrajsek
General Travel Service, Inc.
502 E. 72nd Street, New York, N. Y.

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Je pač — prosveta.
(Konec)

Eh...vi verski odpadniki in materialisti...saj niste tako naivni, kakršne se sami delate. Saj prav dobro razumete. da po vašem ta naivni Slomšek ni bil tako naiven, da bi bil mogel kaj takega trditi s svojim poudarkom. Ali res pri- sojate Slomšku tako malo raz- sodnosti, da bi bil hotel s tem poudarkom trditi, kakor bi paganski Slovenci ne bili Slo- venci, in bi bili postali Slove- nci šele, ko so se pokristjanili?? Ali da bi bil Slomšek s tem hotel trditi, da kdojenja biti po narodnosti Slovenec, ako obrne katoliški veri hrbet, ka- kor ste to vi ogorčeni in naivni Slovenci storili in smatrate za svojo narodno dolžnost, da blatite katoliško vero in jo trgate iz sre še drugim?? Slomšek je bil sicer le neki škof in duhovnik, ampak zelo naivni ste le vi odpadniki, ako ga smatrate za tako naivnega. Bili so Slovenci Slovenci pre- den so postali katoličani, in ostanejo Slovenci še naprej Slovenci po narodnosti, ko od- padejo od vere svojih očetov, od katoliške cerkve. To je ve- del Slomšek bolje, kakor ve- ste to vi, ogorčeni odpadniki in še Slovenci. Za to ne gre, in niti najmanj ne šlo pri Slomšku. Odpad od vere in od- pad od narodnosti pomeni pri Slomšku in pri vseh, ki Slo- mška razumejo in mu vtrdijo, čisto nekaj drugega, ne pome- ni morda odpada od narodno- sti, saj je Slomšek izborni po- znal svoje — nemškutarje, ki so sicer celo slovensko govo- rili, morda nemški niti znali niso, ampak glede narodnosti, slovenske narodnosti je pa bi- lo pri nemškutarjih in je še danes tako, da so tako malo "Slovenci," kakor malo ste vi odpadniki od katoliške vere — katoličani, razen morda v krstni knjigi, mnogi tu v Ameriki niti tam ne več.

Poglejte, kako je bilo in je posebno danes pri ljudskem štetju na Koroškem, kjer ho- čejo Nemci naštetj Slovence, ne morda po narodnosti, saj dobro vejo, da je teh do 100 isoč, ampak naštetj hočejo — Slomškove Slovence. V Bo-

rovljah bo do dva tisoč prebi- valcev, pristnih Nemcev mor- da do dvajset, ne več, ampak — Slomškovi Slovencev le peščica, vse drugo je po na- rodnosti res slovensko, pa te gre vsak tožiti, ako mu trdiš v obraz, da je Slovenec, in do 90 odstotkov, naivna slove- nška in rdeča gospoda, je hudo vaše rdeče barve, in ste vi sa- mi vrlo veseli nad takimi — Slovenci, pa res morda ne radi slovenske govornice, ampak radi rdeče barve, drugo je vam šnupo. Saj se poznamo.

Prav nalašč naletim v "K. Slovincu," štev. 28. iz dne 8. julija t. l. na sledečo notico:

"Prokletstvo narodnega od- padništva. Sto let bo kmalu, odkar je imel škof Martin Slomšek v Blatogradu, seda- riem Moosburgu, slovito pri- digo o ljubezni do materne- ga jezika. Nabito polna cerkev je poslušala besedo priljubljene- ga dušnega pastirja. — In po sto letih v Moosburgu? Le starčki in starke še govorijo slovensko besedo. Cerkev se prazni od leta do leta, zraven nje pa so ravnokar dogradili luteranski svetišče, h katere- ga zgradbi so prispevali les tudi katoliški gospodarji. S strahovito doslednostjo se iz- polnjuje besedo škofa Slo- mška pred sto leti: Narodni od- padniki so podobni slabim go- spodarjem, ki svoje očetno go- spodarstvo prodajo, drugo po- število kupujejo, poslednjič pa večidel pridejo na beraško palico."

Prav dobro vejo, koliko je škof Slomšek storil za resni- no prosveto med slovenskim narodom, ampak ti materiali- stični prosvetarji kramarijo tudi s svojo — prosveto, in se morajo nekako potegniti tudi za slovensko narodnost, in se delati ogorčene, kakor bi bil Slomšek hotel to narodnost hrasti, ampak pri tem je tem materialističnim prosvetarjem slovenska narodnost le — ma- terial, ko morda ne znajo nemški al mažarski, pa bi bili strastni nemškutarji, lahom in mažaroni, ako bi jim kazalo, kakor so bili in so še tam, kjer jim kaže.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Staro domovino v slikah

dobite v knjigi

'NAŠI KRAJI'

Vsebuje zbirko 87 krasnih fotografij v ba- krotisku na finem papirju.

KNJIGA STANE

\$1.00

Slike so iz vseh delov stare domovine. Poseb- no Gorenjska je dobro zastopana s svojimi znamenitimi kraji. Za njo Dolenjska in Sta- jerska.

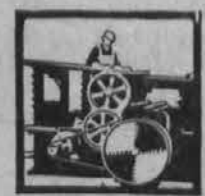
Naročite si to knjigo takoj. Naročilo pošljite s potrebnim zneskom na:

Knjigarna "Amerikanski Slovenec"

1849 W. Cermak Rd.,

Chicago, Ill.

Napačna je misel-

če misli trgovec, ali društveni uradniki, da so izdatki za tiskovine nepotrebni izdatki.

Lepa tiskovina napravi vedno najlepši vtis na vsakogar. Lepa tiskovina z vašim imenom je najzgovornejša reklama za vas!

Naročite tiskovine od:

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Rd.

Chicago, Ill.